

Veronica Monet

VĚDOMÁ PROSTITUTKA

Tipy a triky profesionálky

Věnováno posvátné sexualitě,
která žije v každém z nás

Veronica Monet

VĚDOMÁ PROSTITUTKA

Tipy a triky profesionálky

Věnováno posvátné sexualitě,
která žije v každém z nás

Vědomá prostitutka

Veronica Monet

Z anglického originálu *Sex Secrets of Escort* přeložila Hana Vysloužilová
Odpovědná redaktorka Soňa Havlová

Produkce blízko sebe s.r.o.

Návrh obálky Diana Delevová, 2Design

Grafická úprava a sazba Art D, www.art-d.com

Výroba CPI Moravia Books s.r.o.

Vydalo nakladatelství Synergie Publishing SE

www.synergiepublishing.com

2. dotisk prvního vydání, 2025

Copyright © 2005 by Veronica Monet. All Rights Reserved.

Translation Copyright © 2015, 2019 Synergie Publishing SE

Published by arrangement with D4EO Literary Agency, USA

www.d4eoliteraryagency.com

ISBN 978-80-7370-353-0

OBSAH

Kapitola 1:	Základní klíče k mužské kultuře.....	11
Kapitola 2:	Opájen sváděním.....	23
Kapitola 3:	Sex při rozsvícených světlech.....	29
Kapitola 4:	Úcta k ženskému tělu.....	37
Kapitola 5:	Naučte se převzít kontrolu.....	43
Kapitola 6:	Vyjadřujte se, budete mít lepší sex.....	51
Kapitola 7:	Sexy je to, co sexy působí.....	57
Kapitola 8:	Starejte se o svůj chrám.....	67
Kapitola 9:	Vytváření atmosféry.....	77
Kapitola 10:	Vzrušujte svou mysl.....	83
Kapitola 11:	Vyrazte znovu na rande.....	91
Kapitola 12:	Udržujte zdravé hranice.....	97
Kapitola 13:	Převzmete iniciativu.....	103
Kapitola 14:	Používání rituálů, načasování a prostředí.....	111
Kapitola 15:	Těšte se z porna.....	121
Kapitola 16:	Využívejte masáže.....	129
Kapitola 17:	Staňte se mistryní přede hry.....	137
Kapitola 18:	Kondom v ústech.....	145
Kapitola 19:	Tlak, hráz a potěšení.....	151
Kapitola 20:	Mužský vícenásobný orgasmus.....	157
Kapitola 21:	Vdechněte sexu život tantrou.....	165
Kapitola 22:	Potěšení pro jeho prostatu.....	171

Kapitola 23: Ženská ejakulace a dřep bohyně Isis.....	181
Kapitola 24: Lekce lásky pro muže	187
Kapitola 25: Převzetí kontroly.....	193
Kapitola 26: Hraní rolí.....	199
Kapitola 27: Exhibilicionismus jako afrodiziakum	205
Kapitola 28: Když váš partner potřebuje trochu pomoci.....	215
Kapitola 29: Sexualita a duch.....	225
 Doslov: Hledání bohyně	 235
Poznámka autorky: Síla volby.....	246

ÚVOD

Když se můj přítel poprvé přiznal, že měl sex za peníze, cítila jsem podivnou směs emocí. Na jedné straně jsem byla v šoku a zklamaná z toho, že udělal něco, co jsem považovala za nemorální. Cítila jsem ale také cosi nečekaného – zvědavost a žárlivost. Zajímalo mě, co asi může v posteli dělat žena, která za to dostane od muže zapláceno.

Odpověď na tuto otázku jsem dostala až o mnoho let později, když jsem se sama stala profesionální společnicí neboli call girl.

Bylo to slastně dekadentní rozhodnutí, jež proměnilo každický aspekt mého života způsobem, který bych nikdy nečekala. A co jsem se dozvěděla o sexu a o mužích, bylo překvapivé a osvobozující zároveň.

Protože jsem byla na své povolání hrdá, naučila jsem se poskytovat celou řadu služeb, jako jsou erotický bezpečný sex, tantra, výměna převahy, orální sex, smyslná masáže, hraní různých rolí, exhibicionismus, práce s čakra a tlakovými body, svádění, výměna rolí, masáž prostaty a mužský vícenásobný orgasmus. Také jsem se naučila pomoci mužům se sexuálními dysfunkcemi a poruchami vytvořit znovu zdravé sexuální vzorce.

V této knize vás seznámím s výše zmíněnými tématy a technikami a také se s vámi podělím o to, co jsem se při své práci společnice naučila o sexu a o mužích a ženách.

Pracovala jsem v oboru jen o něco déle než čtrnáct let. Začala jsem na střední pozici a postupně jsem se vypracovala na špičku. Podělím se s vámi o schopnosti a znalosti, které mi umožnily účtovat si za svůj čas ty nejvyšší honoráře. Naučíte se sexuální techniky, které tvoří jádro placených sexuálních služeb, stejně jako postupy a informace vedoucí ke

zvýšení ženského sebevědomí, jež je pro muže tak sexuálně přitažlivé.

Tato kniha z mnoha důvodů není „posledním slovem“ na téma sexu či sexuality. Zaprvé, sex je tématem, které můžete studovat po mnoho let, jen abyste zjistili, že se toho máte ještě hodně co učit. Zadruhé, rozhodla jsem se vynechat mnoho technických aspektů reprodukční biologie a zdraví, aby tato kniha zůstala „uživatelsky příjemnou“ (a měla méně než 10 000 stran).

A konečně, psát knihu je jako řečnit na veřejnosti. Musíte svůj proslav přizpůsobit publiku. Vzhledem k tomu, že mým zamýšleným publikem pro tuto knihu jsou ženy, a především ženy, které mají vztah s mužem, nepopisuji v ní sex a sexualitu způsobem použitelným pro všechna pohlaví a sexuální orientace. Pokud spadáte mimo mnou předpokládanou cílovou skupinu, přesto vás zvů, abyste si tuto knihu přečetli. Obsahuje totiž určité velmi unikátní vhledy do tématu muž a sex, o nichž žádná profesionální společníce dosud nehovořila. Přesto doufám, že omluvíte heterosexuální předpoklady některých formulací.

Můžete se na mě obracet v záležitostech profesionálního poradenství v oblasti sexu a randění, stejně jako profesionálních seminářů:

Veronica Monet
The Shame Free Zone
206 Sacramento Street
Suite 206
Nevada City, CA 95959
Web: www.theshamefreezone.com
E-mail: Veronica@TheShameFreeZone.com

PODĚKOVÁNÍ

Když mi bylo osm let, přihlásila jsem se do své první soutěže v psaní. Nevyhrála jsem, ale ujasnila jsem si, že mým snem je, stát se profesionální spisovatelkou. Plánovala jsem si, že budu studovat žurnalistiku na vysoké škole. Představovala jsem si, jak se vyhýbám kulkám ve válkou zmítaných zemích jako zahraniční dopisovatel. Namísto toho jsem ale vystudovala psychologii a nacházela si „praktická“ místa v počítačovém a telekomunikačním průmyslu. Přesto můj dětský sen přetrvával a já začala psát sloupek o lásce a vztazích pro malý alternativní časopis. O pár let později jsem si našla neplacené místo redaktorky v národním alternativním časopise a mé jméno se objevovalo v tiráži po téměř pět let. Nakonec si mé příspěvky našly cestu do šesti různých knih, včetně vysokoškolských skript. Ovšem tato kniha pro mě znamená přechod do světa profesionálních spisovatelů.

Dostat se až do tohoto bodu mi pomohlo mnoho lidí. Chtěla bych poděkovat Leah Learnedové, že mi dala šanci a svěřila mi můj první novinový sloupek, a skvělému spisovateli Ronu Montanovi za jeho veškerou morální podporu a odbornou pomoc. Karla Rossiová vybrušovala mé spisovatelské schopnosti svou neúnavnou redakční prací. Jill Nagleová nikdy nepřestala věřit, že jako spisovatelka uspěji, a její zpětná vazba profesionálky v oboru byla neocenitelná. Chci poděkovat aktivistce, umělkyni a autorce Normě Jean Almodovarové za nesčetné množství způsobů, jakými mě po ta léta vedla. Carol Stuartová zde byla pro mě, když mi bylo nejhuř, za což jí budu navždy vděčná a dlužnicí. Peter Alexander se mnou sdílí mé kreativní vize, naděje a sny již po mnoho let. Za to mu budiž velký dík. Není jisté, zda bych měla na sex a muže takto pozitivní pohled plný nadšení, pokud by mi Cosi Fabianová nenabídla svou moudrost i skvělé příběhy.

Isidin dřep, sexuální technika, kterou vyučuje, je nyní nedílnou součástí mé ženské smyslnosti a významnou částí této knihy. Tvorba sexuálního umění s Davidem Steinbergem byla speciálním darem a erotickou zkušeností, která obohatila a spoluutvářela to, co nyní sdílím se svými čtenáři. Jsem nesmírně vděčná dr. Normě McDoyové a Josephu Matyasovi ze Státní univerzity San Francisco. Dali mi příležitost promlouvat po více než deset let dvakrát ročně k jejich studentům, což mi umožnilo vycizelovat schopnost sdělovat to, co vím o sexu a vztazích. Joseph Hurka mi nabídl svou morální podporu v temných dnech, kdy jsem nevěděla, zda se mi vydání knihy vůbec podaří zajistit. Mimořádné sexuální divy Annie Sprinkleová a Carol Leighová prokázaly své nekonečné přátelství, když si mě vzaly stranou a daly mi finální termín na dokončení knihy. Jen málo přátel si utrhne ze svého času, aby si vás posadili před sebe a trvali na tom, abyste šli za svým snem. Proto budu těmto neuvěřitelným ženám navždy vděčná a zahanbená jejich štědrou duší. Také bych chtěla poděkovat své matce za bezpodmínečnou lásku. Bez její neochvějné podpory bych toho v životě příliš nedokázala. Velký kus vděčnosti dlužím též svému bývalému manželovi. Nejenže jsem se v manželství s ním naučila miliony věcí o vztazích, komunikaci, vyjednávání a řešení problémů, ale jeho láska mě chránila před světem, který občas dokáže být chladný a plný odsudků. A nakonec bych ráda poděkovala svému agentu Bobovi Diforiovi za to, že ve mě vložil svou důvěru, a Paulu Dinasovi z Alpha Books za jeho trpělivost, s níž mě provázel mou první spisovatelskou zkušeností.

Uvnitř mě žije mnoho dalších knih. Doufám, že s vámi, milí čtenáři, budu časem všechny sdílet. Tato konkrétní kniha je mou první pokornou obětinou. Předkládám vám ji, abyste posoudili její hodnotu. A děkuji vám, že jste mi jejím přečtením věnovali kus svého času.

ZÁKLADNÍ KLÍČE K MUŽSKÉ KULTUŘE

Kurtizány starých časů byly proslulé svým pronikáním do mužských bašt síly, debat, vzdělání a sportu. Vlastně to byly jediné ženy, kterým bylo dovoleno být v kontaktu s muži i v jiných situacích než u domácího krbu. Zatímco manželkám bylo zakázáno chodit do školy nebo se jen naučit číst, kurtizány navštěvovaly univerzity a psaly knihy. Jedním z nejzřetelnějších důvodů, proč bylo těmto ženám dovoleno prolomit genderová očekávání a získávat to, co bylo považováno za spíše mužské atributy, je ten, že je to činilo pro mocné muže sexuálně přitažlivější.

Ačkoliv muži té doby dávali přednost tomu, aby jejich manželky byly hloupé a poslušné, nepovažovali tyto vlastnosti za sexuálně přitažlivé. Ve skutečnosti totiž libido nic nevzruší tak jako intelektuální rovnocennost! Tím pádem mocní muži nacházeli své intelektuální a sexuální uspokojení právě u těch žen, které by si nikdy nevzali za manželku. Věci se od dob kurtizán samozřejmě hodně změnily, některé pozůstatky minulosti s námi ale zůstávají dodnes.

Když jsem byla malá, otec i matka mě varovali, že má záliba v diskusích nebude u většiny mužů zrovna vítaná.

Přesvědčovali mě, abych ve většině situací „nechávala muže vyhrát“ a živila tak jejich „křehké ego“. Nikdy se mi nedařilo skrývat svou nezávislou a otevřenou povahu, a tak jsem se domnívala, že u většiny mužů nebudu příliš oblíbená. Nikdy, ani v těch nejdivočejších snech by mě nenapadlo, že se stanu úspěšnou společnicí bohatých a mocných mužů.

Jako moderní kurtizána jsem objevila svou schopnost porozumět mužskému světu a zjistila jsem, že moje chuť s muži soupeřit je vlastně silným afrodiziakem. Vždy jsem měla hodně koníčků – některé měly spíše „ženský“ charakter, jiné byly více mužské. Mnoho mužů poptávalo mé služby právě proto, že jsem měla na svém webu fotku v kokpitu bojového letounu nebo protože jsem zmínila, že jsem kdysi posilovala s činkami nebo se potápěla. Tyto sporty se následně staly společným zájmem, středobodem konverzace a východiskem našich erotických tanečků.

Jiní zase byli unešení z mého intelektu nebo kontroverzních názorů, které jsem vyjadřovala jako spisovatelka. Rádi se mnou debatovali, někdy to dokonce skončilo i hádkou. Bylo to pro mě naprostým překvapením, jelikož to plivlo do tváře všem těm varováním pro „hodné dívky“ z mého dětství. Nikdy bych nečekala, že ta nezávislá a divoká část mě bude sexuálně přitažlivá – ale ona byla!

Ačkoliv se mi myšlenka, abych upravila svou pravou přirozenost a získala tak popularitu u mužů, naprosto přičila, musím přiznat, že jsem si mužskou pozornost opravdu užívala. Jsem si jistá, že jejich pozornost pro mě byla ještě daleko sladším vítězstvím proto, že jsem nemusela dělat ústupky, o kterých si většina žen myslí, že jsou nutné. Vlastně jsem si začala uvědomovat, že muži vůbec nejsou takoví, jak mě učili. Dokonce ani neodpovídali oblíbeným vtipům pronášených muži o mužích. Zjistila jsem, že muži jsou daleko složitější, než za jaké jsou obvykle považováni.

Pochopení toho, jak muži uvažují a proč dělají to, co dělají, není tak jednoduché. S oblíbeným „stará moudrost radí“ si

tady nevystačíme. Muži nejsou stejní a ani nechtějí totéž. Jako profesionální společnice jsem se naučila vyčistit si mysl od předpokladů a minulých zkušeností s jinými muži a soustředit se na muže přede mnou jako na unikátní osobnost. Několik zobecnění o mužích jistě udělat můžeme – zejména pokud jsou ze stejné země, kultury nebo subkultury. Ale tato zobecnění je třeba vždy brát s rezervou s tím, že váš partner může být jiný.

Naše současná společnost tráví mnoho času definováním, chápáním a obhajováním potřeb a tužeb žen. Ženám nejsou zákonem garantována stejná práva. Dokonce ani ve Spojených státech nebyli schopni ženám rovná práva zajistit dodatkem k ústavě. Avšak díky tomuto hnutí za ženská práva má většina z nás alespoň nějaké ponětí o tom, oč se vlastně jedná. Na druhé straně muži žádné hnutí za práva nemají. Zejména bílí muži jsou ti poslední, o nichž by se vyprávěly ponižující vtipy a vytvářely negativní předpoklady.

Nejběžnějším předpokladem o mužích je samozřejmě to, že muži – a zejména ti heterosexuální – jsou ti nejposlednější tvorové na Zemi, kteří by hnutí za svá práva potřebovali. Předpokládá se, že všechna práva a privilegia, která chceme my ostatní, oni už mají. Ale během čtrnácti let práce s extrémně bohatými, úspěšnými a mocnými muži jsem poznala jejich obavy, frustrace a bolesti, které prožívají, přestože vypadají, že již všechno mají. Navíc jsem se setkala s hlubokou bolestí, kterou zažívá mnoho mužů ve spojení s pocitem, že jsou zajatci předepsané mužské role, a to bez ohledu na svou rasu nebo finanční situaci.

Jako kurtizána jsem se ke svým klientům chovala tak, jak jsem chtěla, aby se chovali oni ke mně. Nechovala jsem se k nim jako k nepřítelům, ani jsem nepředpokládala, že všichni chtějí totéž. Dávala jsem pozor a bedlivě naslouchala, a každého jsem považovala za hodnotnou osobu s křehkými emocemi. To pro mě nebylo zcela přirozené. Je to něco, co mě mí klienti naučili tím, že projevovali

své pocity, emoce a zranitelnost. To jsem prostě nemohla ignorovat.

Jako profesionální společnice jsem měla několik výrazných výhod, díky nimž jsem informace o mužích získala. Jednou z nich je zřejmě fakt, že jsem poznala mnoho mužů. Jen z prostých čísel je zřejmé, že jsem měla příležitost vidět, slyšet, zakusit a dozvědět se o mužích více než průměrná žena. Přesto jsem během své čtrnáctileté kariéry společnice přišla do styku s méně muži, než byste si mohli myslet. Od počátku své práce společnice na podzim roku 1989 jsem si zapisovala informace o každém muži, s nímž jsem pracovala, a do dneška jsem se setkala s 1 869 klienty.

Poznala jsem muže ze všech kontinentů, z nejrůznějších zemí, různého věku (od 18 do 80 let) i sociálně-ekonomického původu. Věnovali se všemu, co si jen dovedete představit: byli to počítačoví programátoři, technici, úředníci, grafici, architekti, obchodníci, řidiči kamionů, instalatéri, farmáři, vysokoškolští studenti, profesori, učitelé, doktoři, právníci, majitelé malých firem, fotbalisté, triatlonisté, modelové spodního prádla, hudebníci, operní pěvci, malíři, spisovatelé, ministři, rabíni, vojáci, armádní důstojníci, policisté, hasiči, filmoví producenti a producenti z Broadwaye, investiční bankéři, vrcholní manažeři, milionáři, kteří se sami vypracovali, „děti“ svěrenských fondů i miliardáři vlastníci mnoho firem.

Když slyším, jak někdo pronáší stereotypní závěry o mužích, automaticky sebou trhnu a odtáhnou se. Často říkám, že kdybych takové závěry o mužích, jaké dělá většina ostatních, činila já, zásadně bych tím ohrozila svůj příjem. Úspěchu ve svém povolání jsem dosáhla právě díky tomu, že jsem byla otevřená individuálním potřebám, touhám a sklonům každého muže.

Nakonec jsem vytvořila několik vlastních zevšeobecnění, ty jsou ovšem políčkem do tváře oblíbeným mýtům o mužích. Například jsem zjistila, že muži mají daleko menší

zájem o pohlavní styk a dosažení orgasmu, než jaký se jim obvykle připisuje. Setkala jsem se s mnoha muži, kteří položili na stůl stovky dolarů jen proto, aby si mohli popovídat, pomazlit se, strávit několik hodin přede hrou a aktivně zjišťovat, jak sexuálně potěšit ženu. Přesto jako společnost vytrvale trváme na mýtu, že muži mají zájem jen o „akci“, že k přede hře se musejí přemlouvat a že většina z nich je tak sebestředná, že ignorují fyzické potřeby svých sexuálních partnerek. Já jsem zjistila, že těmto stereotypům odpovídá jen málo mužů.

Profesionální společnice většinou mají možnost poznat ty stránky svých klientů, které s ostatními nesdílejí. Není to tím, že by společnice považovali za lepší přítelkyně, kterým povědí o svých nejhlubších, nejtemnějších tajemstvích. Jde spíše o to, že společnice stojí mimo okruh jejich známých, a tak je málo pravděpodobné, že by tajemství vyzradily někomu, na kom jim záleží. Mohou tak ulevit svému srdci, aniž by riskovali ztrátu náklonnosti své ženy, přítelkyně, dětí, obchodních partnerů nebo přátel. Vyslechla jsem tolik doznání, až jsem si kolikrát říkala, jestli se mí klienti nespletli a nepovažují mě za kněze.

Čas, který klient tráví se společnicí, nespadá do každodenní reality, a proto může obsáhnout nové identity a nová pravidla. Pokud muž někdy toužil zkusit něco nového nebo jiného, pak je na to ten správný okamžik. Vypadá to, jako by ho peníze osvobodily právě na tento konkrétní čas, ať už se jedná o půlhodinu nebo mnoho hodin, večer či víkend. Je volný a může objevovat další aspekty sebe sama jako člověka, další stránky své osobnosti.

Nikdo ho nebude soudit nebo cenzurovat. Nemusí se bát, že ztratí práci, postavení ve své komunitě nebo rodině. Proto může zkoumat své tajné touhy a potřeby. Možná vás překvapí, že většinou se nejedná o žádné exotické požadavky, ale spíše o svobodu být někým, kým chce být, nebo dělat něco, co chce dělat.

Jinými slovy: většina klientů touží prolomit tradiční role, ve kterých žijí každý den, a jejich tajné touhy spíše než oddávání se různým sexuálním praktikám daleko častěji zahrnují narušení hranic genderových rolí. Nejčastěji se jedná o různé výměny rolí, což jim umožní vzdát se své role chlebodárce, šéfa, manžela nebo toho, kdo činí rozhodnutí. Mnoho mužů uvítá příležitost vzdát se na chvíli kontroly a nechat ženu převzít vedení. Strávila jsem mnoho času tím, že jsem umožňovala mužům být pasivní, zranitelní, sexuálně žádoucí a svádění.

Když někdo za něco platí, pak poměrně snadno zjistíte, co vlastně doopravdy chce. Proto by se neměla ekonomická povaha eskortního servisu podceňovat. Není třeba hrát hry, které jsou běžně spojovány s chozením. Finanční transakce je přímá. Umožňuje oběma stranám vyjádřit svá očekávání a požadavky. A protože je to muž, kdo platí, mají jeho potřeby a touhy přednost.

Zpočátku jsem očekávala, že mí klienti budou žádat sex, více sexu a pak ještě více sexu. Když jsem však zjistila, co ode mě jako spolčnice muži chtějí, byla jsem šokovaná. Na rozdíl od mužů, s nimiž jsem randila zadarmo, mí klienti měli zájem o ženské sexuální potěšení, predehru, mazlení, líbání a povídání v posteli.

Smlouva mezi klientem a spolčnicí také zahrnovala velký podíl emocionálního sdílení a psychologického léčení mužů. Byla jsem zaskočena hloubkou jejich pocitů, tím, jak se bojí mluvit nebo dokonce plakat. Asi je zbytečné říkat, že čím déle jsem pracovala jako spolčnice, tím byl můj dojem z mužů a můj postoj vůči nim lepší. Když se dívám nazpátek na chvíle strávené se svými klienty, cítím vřelé spojení a vděčnost.

Ačkoliv jsou muži a ženy velmi podobní, mužská kultura je založená na odlišných pravidlech než ženská. Většina z nás to ví, přesto je pro nás obtížné naučit se komunikovat v souladu s pravidly opačného pohlaví. Protože nevidím

muže jako divné kreatury z jiné planety, vždycky jsem se snažila pochopit jejich kulturu stejně, jako bych se snažila při setkání s člověkem z cizí země. Vnímám to tak, že uvnitř jsme všichni stejní, přestože navenek vypadáme, oblékáme se a chováme odlišně.

Namísto zaujetí defenzivní pozice vyjadřující, že jsme příliš rozdílní na to, abychom si mohli rozumět, daleko raději si užívám kulturního obohacení, které mi přináší sdílení a učení se navzájem. A pokud mě baví vidět, říkat nebo dělat věci novým způsobem, pak to snadno začleňuji do svého života. Je to podobné jako s cestováním po cizí zemi, kdy si postupně vytváříme zálibení v jejím jídle nebo hudbě. Když vám chutná jídlo nebo se vám líbí hudba té země, pak je pravděpodobně na určité úrovni zahrnete do svého života.

Mezi věci, které se mi na mužské kultuře obzvlášť líbí, patří například, jak mají tendenci jít přímo k věci, když vyjadřují negativní emoce (jako je zlost), stejně jako jejich ocenění aktivity a tělesnosti. Na druhou stranu je tu několik méně lichotivých věcí, jako je vytrvalé odmítání zranitelnosti, dokud není jejich zdraví ve skutečném ohrožení nebo dokonce již poškozeno, a nepřetržitý sarkasmus, kterým se snaží zakrýt slzy.

Ale ať už se vám aspekty určité kultury líbí, nebo ne, je důležité snažit se jí porozumět a respektovat lidi, kteří jsou její součástí. Stejně jako byste bezpochyby respektovali návštěvu z cizí země, její svátky, zvyky a rituály, je třeba vnést stejnou úroveň respektu i do vaší interakce s muži. Mějte oči a uši otevřené a uče se nové věci o mužské kultuře jak v obecné rovině, tak zejména ohledně konkrétního muže.

Jednou z nejdůležitějších věcí, kterou jsem se o mužské kultuře naučila, je rozdílnost ve stylu komunikace. Protože jsem chtěla komunikovat úspěšně, musela jsem se naučit „jejich jazyk“. To znamenalo, že jsem musela odložit svá hodnocení a to, co upřednostňuji, a soustředit se na to, co

funguje. K pochopení domněnek a hodnot spojených s určitým komunikačním stylem jsem se musela naučit úspěšně vysílat a přijímat informace a emocionálně se propojovat.

Například když se muži sdružují do skupin, snaží se tím získat status nebo členství, zatímco ženy chtějí spíše sdílet tajemství a navzájem se svěřovat. Ze zkušenosti vím, že většina amerických mužů se s nadšením navzájem provokuje až k bodu vzájemného ponížení. To ale nemyslím nijak *negativně*. Je to jejich způsob, jak prohloubit přátelství a důvěrnost. Je to jedna z cest, jak vzniká přátelství mezi muži. Pokud se muž snaží dosáhnout obdobné důvěrnosti a přátelství se ženou, pak většinou zjistí, že ženu jeho chování uráží.

Muži také rádi podnikají nějaké společné aktivity. Zatímco skupina žen s nadšením několik hodin konverzuje po telefonu, muži se raději setkají a něco společně *podniknou*. Půjdou si třeba zahrát golf, pokr, počítačovou hru, budou sbírat sci-fi předměty, sledovat fotbal nebo si ve dvou dají na dvorku basket. Seznam možných zájmů je nekonečný, faktem ale zůstává, že pokud s mužem budete sdílet nějaké hobby nebo sport, bude se vám cítit blíž.

Jedna z věcí, za kterou mi klienti jako společníci platili, bylo sdílení jejich zájmů. Platili mě za to, že jsem se s nimi dívala na staré válečné filmy nebo projížděla autem tam a zpátky po pobřeží, zatímco můj klient si fotografoval scenerie. Když jsem si uvědomila, jak hodně tito muži touží najít ženu, kterou by zajímaly jejich vášně, bylo mi z toho smutno. Nemělo by být ničím neobvyklým, aby s námi naši partneři sdíleli to, co máme rádi, i kdyby to bylo jen občas. Jistě, ženy si zase stěžují, že s nimi muži nemluví tak často, jak by ony chtěly. Jsem přesvědčena, že muži a ženy by se měli setkat v půli cesty. A zajímavé je, že pokud muži dělají něco, co je baví, tak se otevřou a docela hodně mluví!

Ženy investují opravdu hodně energie do vzájemné podpory a utvrzování své hodnoty a pocitů. Naši muži za námi chodí pro tento druh „výživy“ právě proto, že jsme v tom tak

dobré, a jejich přátelé mužského pohlaví obvykle nevědí, jak vyjádřit podporu tímto pečujícím způsobem. A stejně jako si muži neumějí navzájem dát tento typ podpory, mají problém ho projevit i vůči ženám. Následuje typický výsledek této situace, kdy se ženy snaží vychovat muže k tomu, aby byli při komunikaci s nimi citlivější a starostlivější. Věřím, že je to nezbytné, zároveň tím ale ignorujeme fakt, že ženy se také mohou učit od mužů.

Pokud si muži chtějí zachovat vzájemné přátelství, naučili se vyjadřovat nespoutaný smysl pro humor, který kultivuje jejich schopnost „brát“, stejně jako „dát“. Jako společnice jsem se naučila na muže reagovat právě tímto typicky maskulinním způsobem, ale také to vyvážit svou ženskou, pečovatelskou stránkou. Výsledkem byla směs prvků mužské a ženské kultury, která nepovyšovala jednu nad druhou.

Pokud se žena vynasnaží jít muži naproti a setkat se s ním v půli cesty mezi genderově specifickými kulturními rozdíly, pak učiní důležitý krok vedoucí k tomu, že se muž bude cítit přijímaný a oceňovaný takový, jaký je. Stejně tak muž může dosáhnout toho, že se žena cítí akceptovaná a hodnotná jako žena, tím, že se s ní setká v půli cesty. To bude mít bezpochyby hluboce pozitivní dopad na váš sexuální život. Budete se totiž oba cítit rovnoprávní, budete sdílet své rozdíly a učit se vnímat úhel pohledu toho druhého.

Je důležité, aby se muži a ženy od sebe navzájem učili. Nejen proto, abychom si lépe rozuměli, ale také kvůli tomu, abychom obohatili své vlastní životy. Pokud věnujete čas tomu, abyste se učili a ocenili úhel pohledu svého partnera, a zahrnete jeho aspekty do svého vlastního života, pak to může obohatit váš život stejně jako jakákoliv jiná zkušenost z odlišného kulturního prostředí. Pokud je pro vás při sdílení vzájemných odlišností obtížné udržet neutrální postoj, zkuste předstírat, že jste každý z jiné země. Snad vám to pomůže odložit vaše původní předpoklady a naslouchat vašemu partnerovi, který s vámi sdílí své zájmy a zvyky.

Protože můj přístup k tomuto tématu byl takový, že učit se o mužích je zajímavé a vzrušující, muži se na oplátku cítili bezpečně a byli ochotni sdílet ještě více. Co mi sdělili, to mi pomohlo stát se vyrovnanější, informovanou a uvědomělou osobou. Rozmanitost a informace hrají v životě vždy pozitivní roli. To samozřejmě platí pro obě pohlaví. Muži se musejí učit být citliví a pečující vůči ženám jejich života. Pokud žena pocítí, že jí její muž rozumí a respektuje její pocity, bude schopná větší důvěry a uvolnění i v sexuální oblasti.

Zjistila jsem, že mnoho mužů má tendenci chovat se důvěrněji, emocionálněji a intimněji poté, co měli sex. Zdá se, že pro mnoho žen je pravdou opak. Ženy často chtějí mít pocit kvalitní komunikace, důvěry a intimity dříve, než jsou ochotné mít sex. Tento rozdíl může být zdrojem konfliktu a nedorozumění mezi oběma pohlavími. V této oblasti by proto mohlo pomoci najít nějakou střední cestu. Muž by měl vstoupit do komunikace a důvěrnosti určité úrovně před tím, než bude mít sex, žena by měla být ochotná mít sex dříve, než je její potřeba komunikace a intimity zcela naplněna, a to s vědomím, že více přijde poté, co proběhne sex. Vaše osobní zkušenost může být rozdílná, ale já bych vám navrhla, abyste se přestala za intimitou honit a nechala ji k sobě přijít. Téměř všichni lidé mají odpor k tomu, z čeho mají pocit manipulace.

Samozřejmě jsem zjistila, že muži se na zranitelnost, kterou sex přináší, těší. Oni to jen pojmají v jiném pořadí. Toto vědomí mi pomohlo vidět, jak jsou si muži a ženy podobní, namísto toho, abych se soustředila na drobné rozdílnosti a dovolila, aby tyto rozdílnosti zmenšily naši schopnost radovat se ze sebe navzájem.

Většina mých klientů měla pocit, že se mnou mohou snadno vyjít a dobře se se mnou povídá. Mohli vyprávět své „nevhodné“ vtipy, aniž by se ode mě dočkali blahosklonného nebo nesouhlasného pohledu či úšklebku. Smála jsem se *s nimi*, nikoliv *jim*. Respektovala jsem je jako dospělé osoby. Nikdy jsem nedovolila, aby se cítili trapně nebo zahanbeně

kvůli svým sexuálním touhám nebo reakcím. Tím nechci říci, že jsem jim ve všem vyhověla. Spíše naopak. Udržovala jsem zdravé hranice a při jejich obraně jsem byla velmi asertivní. Ale dělala jsem to jako jim rovná, ne jako někdo, kdo se cítí druhému morálně nadřazený.

Není tajemstvím, že muži jsou vizuální tvorové. Já bych ale řekla, že stejně je na tom i většina žen. Ve skutečnosti studie prokázaly, že ženy reagují na vizuální stimuly stejným sexuálně nadšeným způsobem jako většina mužů. Když ale přijde na pornografii, muži a ženy se často rozcházejí. Jeho to může opravdu sexuálně naladit, zatímco ona to pociťuje jako urážlivé a útočící na její smysly. Chápu oba pohledy. Natočila jsem několik pornografických videí a opravdu jsem si to nesmírně užívala. A některé porno mi připadalo opravdu vzrušující. Ale stejně tak jsem se cítila dotčená většinou porna produkovaného muži a dokonce i některými reklamami na pivo!

Je možné využít pornografii ve vašem sexuálním životě způsobem, kdy on bude zdivočelý vášní a vy se nebudete jako žena cítit žádným způsobem kompromitovaná. Detailněji se tím budu zabývat v kapitole 15. Zde bych jen chtěla zmínit, že mužská kultura většinou zahrnuje chuť na porno v té či oné podobě, a já jsem se ji naučila se svými klienty sdílet a posílila tak své sexuální prožitky.

Většině mužů se také velmi líbí spodní prádlo. Setkala jsem se s jedním nebo dvěma muži, kteří dávali přednost nahému ženskému tělu a nejdříve mi svlékli všechno prádlo, které jsem měla na sobě, jen aby se co nejdříve dostali na kůži. Avšak většina mužů naprosto miluje podvazky, punčochy, tanga, push-up podprsenky, korzety a vysoké podpatky. Pár mužů mívá ohledně prádla specifické požadavky, takže jsem jako kurtizána musela mít opravdu velkou kolekci prádla, abych vyhověla různému vkusu. Ale fixace na spodní prádlo je trvalou součástí mužské kultury. Některým mužům se líbí, jak to vypadá, jiné vzrušuje kontakt s látkou.

Nebuďte uražená, pokud váš milenec preferuje spodní prádlo před vaší nahotou – byla by to jen ztráta energie a emocí. Mužské nadšení ze spodního prádla se ustavuje většinou daleko dříve, než měli první sex. Určitě se nevztahuje ke konkrétní sexuální partnerce. To, co každého z nás vzrušuje, se zakotvuje již v době, kdy vstupujeme do puberty. Je téměř nemožné to později v životě změnit.

Jako společnice jsem zjistila mnohé o mužském těle i mužské mysli. To hlavní je, že jsme všichni individua, a to platí i pokud jde o mužské tělo. Každý muž má svou unikátní sadu sexuálních reakcí, toho, co jej vzruší, stejně jako toho, co ho zaručeně zchladí. Zkušenost mě naučila, jak tyto individuální potřeby odhadnout, aniž bych potřebovala verbální ujištění. A také jsem vysledovala, které sexuální techniky mají největší úspěch u většiny mužů. Následně jsem shromáždila několik sexuálních tipů, které muže skoro vždycky potěší. V této knize se o ně s vámi podělím.

Již brzy objevíte, že většina mužů je schopna rozšířit svou kapacitu pro sexuální potěšení, pokud k tomu dostanou svolení a návod od osvědčené a hravé ženy. Skvělý sex se neodehrává ve vakuu technik. Sex je záležitostí kontextu a jako takový je třeba jej vnímat jako součást osobnosti, životního stylu, hodnot, nadějí a snů lidí, o které se v konkrétním případě jedná. Poznat klíče k mužské kultuře je důležitým faktorem k formování intimity, komunikace a důvěry, a určitě to prospěje vašemu sexuálnímu životu. V následující kapitole se podíváme na populární mužskou fantazii – být sváděn!

OPÁJEN SVÁDĚNÍM

Pamatujete si okamžik, kdy vás poprvé někdo sváděl? Jak vám brnělo každíčké nervové zakončení, až jste si myslela, že explodujete? Očekávání doteku vašeho milence, jeho dalšího pohybu, jeho horkého dechu na vaši kůži, vůně jeho potu jako sladký parfém, z něhož se vám točí hlava. Být sváděna je něco, co mnoho žen považuje za automatickou záležitost. Mnohé z nás nemusely nikdy o sex žádat, usilovat o něj nebo ho začínat. Sex je něco, co si vybereme a užijeme, pokud máme náladu. Doména přijetí či odmítnutí nápadníků a sexuálních výhod je naše. Většina mužů si jen stěží dokáže představit, jak takový svět vypadá.

V raném věku většina mužů obvykle získává zkušenosti: činí první krok a zažívá první zdrcující odmítnutí. Dokážete si představit, jaké to musí být, procházet životem s vědomím, že jediným způsobem, jak můžete zažít sex, je požádat o něj, nebo o něj nějakým způsobem usilovat, přičemž zároveň víte, že ve většině případů uslyšíte slovo „ne“? Někdy to musí být skličující. A já si dovedu představit, že to také může být únavné. Možná můžeme mužům odpustit, když na nás – ženy – občas žárlí.

Když mě klient poprvé požádal, abych ho sváděla, byla jsem na rozpacích. Jako dospívající i dospělá jsem trávila život čekáním, až mě muž pozdraví, pozve ven, chytí za ruku, pokusí se mě poprvé políbit, přitáhne si mě do prvního objetí. Dokonce i jako vdaná žena jsem spíše jen reagovala na žádosti svého muže o sex. Když už pak bylo milování v plném proudu, dokázala jsem být docela agresivní, velmi aktivní a nadšená, ale neměla jsem potuchy, jak mám sex *začít*.

Jedním z důvodů, proč jsem se nikdy před tím, než jsem se stala profesionální společnicí, nenaučila sex zahajovat, byla obava, že by mě mohli považovat za děvku. Myslela jsem si, že muži dávají přednost ženám, které se chovají nesměle, předstírají, že je těžké je dostat, a zůstávají zdrženlivé, dokud... Moje obavy samozřejmě měly a stále mají svou hodnotu. Dokonce jsem zažila, že se ke mně pár mužů chovalo s opovržením, jakmile jim začalo připadat, že mám o sex stejný zájem jako oni. Myslím, že jako ženy se učíme své sexuální vášně tlumit a udržovat je na minimu. Žijeme totiž ve světě, který ženy, jimž se sex líbí natolik, že jsou schopné ho iniciovat, hodnotí velmi nelichotivě.

Ale profese společnice mi dala vstupenku do světa zkoumání této stránky sexu, která mě dříve děsila. Už jsem se nemusela strachovat, že nebudu vypadat jako „hodná dívka“. Cítila jsem se naprosto svobodná a mohla jsem zkoumat své sexuální touhy. A byla jsem příjemně překvapena tím, že i muži cítili potřebu osvobodit se od očekávání spojených s jejich sexuální touhou. Namísto uvíznutí ve stereotypu muže pronásledovatele a útočníka touží mnoho mužů být sváděno ženou.

Když se dva lidé milují a respektují natolik, aby byli schopni opustit jednorozměrné stereotypy každého z pohlaví, pak mohou svobodně zkoumat své skutečné sexuální touhy, aniž by se museli obávat odsudku nebo výsměchu. To je úroveň přijetí, kterou muži zažívají se společnicemi, a zároveň je to úroveň přijetí, kterou by měl zahrnovat každý vztah.

Výměna rolí pronásledovatele a pronásledovaného může být jak pro muže, tak i pro ženu velmi posilující.

Máte plné právo se rozhodnout, kdy a proč chcete mít sex, jaký druh sexu chcete mít, a začít sex, pokud po tom toužíte, či požádat svého partnera, aby vás sváděl. Tato práva vám dávají moc jednat ve svém sexuálním životě na základě svobodné vůle. A důležitou součástí moci rovněž je, naučit se respektovat práva a hranice ostatních. S každým právem přichází zvýšená odpovědnost.

Jsem přesvědčena o tom, že mnoho žen, ne-li většina, nemá s ohledem na svou sexualitu a sexuální život téměř žádná práva. Díky staletím tabu a komplexu děvka–světice (porovnávání „špatných holek“ a „hodných holek“, které podporuje soutěživost a nepřátelství mezi ženami a slouží jak mužům, tak ženám ke značkování žen pouze na základě jejich sexuálního chování) propůjčila většina žen svou sexuální identitu roli „hlídače brány“ a toho, kdo přijímá. Zahájení sexuální aktivity není běžnou součástí sexuálního slovníku průměrné ženy. Ta spíše věnuje čas a energii přitahování potenciálního nápadníka a podněcování jeho sexuálního zájmu.

Jako sexuální pracovnice jsem byla donucena překročit tento běžný stav sexuálních vztahů a naučit se iniciovat sex, svádět muže a řídit celý sexuální scénář, aniž by do něj muž vnášel příliš mnoho podnětů. Mnohá z těchto setkání zahrnovala celkovou výměnu rolí a některá z nich zahrnovala jen jemné formy „rozostření“ typických úloh daného pohlaví. V každém případě moje vědomí sebe sama se rozšířilo. Už jsem se neviděla jako nádobu, která čeká, až bude naplněna, nebo jako květinu, jež čeká, až bude utržena. Teď jsem byla já v hlavní roli svého světa – sexuálně agresivní beze studu a bez lítosti. Můj nový způsob bytí mi otevřel zcela nové možnosti, jak vnímat muže. Byla jsem zasvěcená do jejich slabostí i velmi běžné fantazie být sváděna ženou.

Potěšilo mě, když jsem zjistila, že muži chtějí, aby po nich ženy toužily, aby si je braly a zahrtily je svou vášní, a že chtějí

zažívat tuto zvláštní slabost. Ještě více mě překvapilo, když jsem se dozvěděla, že tito velcí, silní a svalnatí muži žárlí na pocity, které si jen stěží dokážou představit, když vidí výraz v tváři svého ženského protějšku, slyší její vrnění a výkřiky slasti. Jaké by to bylo být objektem touhy? Jen pasivně čekat, zatímco k vám přistupuje krásná žena a dává vám najevo svůj sexuální zájem? Jaký by byl ten první hladový polibek a pátrající ruka při předstíraně kladeném odporu?

Zjistila jsem, že některé z mužských fantazií končí u aktu svádění. Některé ovšem jdou až tak daleko, že zahrnují touhu být svou milenkou penetrován. Společným tématem však bylo vzdát se kontroly a být přemožen sexuální touhou ženy.

Zde je komentář z první ruky, který mi poskytl jeden štedrý gentleman a dovolil mi jej citovat:

„Pro mě je to, že se žena odevzdá muži – v tom nejlepším slova smyslu –, nejvyšším aktem štedrosti, důvěry a touhy. Vždy jsem záviděl ženám tu moc rozhodnout se, že podlehnou vášnivému pronásledovateli, a – kýčovitě řečeno – otevrou brány ráje svému ctiteli a vpustí jej dovnitř. Nebo že přestanou utíkat a nechají se přemoci řítícím se Diem, či budou v rozechvění čekat, až se jich zmocní extáze. Takže jednou z věcí, kterou jsem vždy chtěl, je prostě... odevzdat se k potěšení nějaké obdivovatelky... Takže sním... že jsem ve společnosti nějaké pozorné ženy a cítím, že po mně touží, a prosí mě, abych se jí otevřel, ...že se cítím být sexuálním objektem někoho druhého, že uspokojuji sexuální apetit své milenky tím, že ji nechám, ať si se mnou dělá, co chce. Když si ke mně žena kleká, je to pro mě ta nejsilnější fantazie – ne proto, že se chystá mi posloužit, ale spíše proto, že se cítím být polapen dravou obdivovatelkou, jíž se nyní otevírám, protože nemám sílu odporovat. Je to o slabosti. Slabost je pro mě neuvěřitelně vzrušující.“

A já nemohu než souhlasit. Užívám si, když se cítím slabá a zranitelná, a také když si hraji se zranitelností mužů. Obě strany této sexuální rovnice jsou neuvěřitelně erotické. Toto

je také největší část toho, za co jsem byla opravdu dobře placená. Svádění, iniciování sexu a porušování stereotypních očekávání bylo v popisu mé práce. A vedlo to k posílení mé vlastní sexuality – svolení a oprávnění začít sex a navigovat sexuální krajinou, přivést své milence do sexuálních výšin, o nichž zatím jen snili. Jako společnice jsem se naučila o svádění mužů a zahajování sexu vše. O svá tajemství se s vámi podělím v dalších kapitolách.